

РЕШЕНИЕ

№ 7594

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 23.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5979** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 5 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Ауто Мобайл“ АД, [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № ПО-54 / 14. 06. 2023 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление изх. № С232225-023-0001429 от 29. 05. 2023 г. и Постановление изх. № С232225-023-0001419 от 29. 05. 2023 г. на публичен изпълнител при дирекцията, за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат съображения, че наложените обезпечителни мерки са незаконосъобразни, тъй като не е налице обезпечителна нужда за налагането им. Излага съображения, че не са налице установени публични задължения, които да подлежат на обезпечаване, както и че липсват мотиви за това. Твърди, че се ограничава сериозно дейността на дружеството, поради наложеното свръх обезпечение. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени. Претендира разносните по делото.

Ответникът- директора на Териториална дирекция на НАП „ГДО“, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22222523003099-020-001/25. 05. 2023 г., е

възложено извършването на ревизия на „Ауто Мобайл“ АД, С., ЕИК[ЕИК].

С искане изх. № Р-22222523003099-039-001 / 25. 05. 2023 г., от страна на органа по приходите, е поискано налагането на предварителни обезпечителни мерки върху имущество на дружеството.

С Постановление изх. № С232225-023-0001419 от 29. 05. 2023 г., публичния изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция Средни данъкоплатци и осигурители, е наложил обезпечителни мерки чрез запор върху ценни книги и запор върху 3 бр. МПС.

С Постановление изх. № С232225-023-0001429 от 29. 05. 2023 г., публичния изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция Средни данъкоплатци и осигурители, е наложил обезпечителни мерки чрез възбрана върху недвижими имоти собственост на дружеството.

С жалба вх. № 2553-04-143 / 07. 06. 2023 г. е оспорено Постановление изх. № С232225-023-0001429 от 29. 05. 2023 г., а с жалба вх. № 2553-04-144 / 07. 06. 2023 г. е оспорено Постановление изх. № С232225-023-0001419 от 29. 05. 2023 г., по административен ред.

С Решение № ПО-54 / 14. 06. 2023 г. на директора на ТД на НАП С., е отхвърлени двете жалби и са потвърдени горепосочените постановления. Решението е връчено на електронен адрес на 15. 06. 2023 г.

С жалба вх. № 2553-04-144 / 20. 06. 2023 г., е оспорен акта и пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Публичният изпълнител правилно е констатирал, че е постъпило мотивирано искане от орган по приходите, в което се излагат съображения, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде затруднено или значително ще се затрудни, предвид особено големия размер на предполагаемите публични задължения, поради което е налице хипотезата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

При налагането на предварителни обезпечителни мерки не е необходимо да има определени с влязъл в сила акт задължения. Необходимо и достатъчно условие е в хода на ревизията да се прецени че събирането на така установените задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая са изложени мотиви, защо ще се затрудни събирането на вземането, които съдът споделя изцяло. Видно е, че се касае за предполагаемо задължение в размер на почти 3 млн. лв., според искането за налагане на обезпечение, което го определя като такова в особено големи размери.

Съдът счита за неоснователни изложените доводи за нарушение целта на закона, тъй като се ограничавала дейността на дружеството.

Видно е, че с налагането на възбрана върху имоти собственост на дружеството, както и запора върху движими вещи, не се затруднява в значителна степен дейността на дружеството, тъй като същото може да продължи да ги ползва съобразно предназначението им, но само не може да се разпорежда с тях.

Неоснователни са и доводите, че не са били взети предвид имущественото състояние на дружеството и наложеното свръхобезпечение. Видно е, че от страна на директора на ТД на НАП С. е извършен изключително точен анализ на имуществото на

задълженото лице, като е посочено, че дружеството има и други задължения, както и че недвижими имоти са обременени с тежести. При това положение, единствения начин за обезпечаване на бъдещите задължения, които ще бъдат установени в хода на възложената вече ревизия, е чрез наложената възбрана върху притежаваните от дружеството недвижими имоти и заповест върху МПС-та.

В тази връзка независимо от твърденията в жалбата за пазарната цена на възбранените имоти, следва да се отбележи, че на основание чл. 195, ал. 6 (в актуалната редакция към момента на постановлението) обезпеченията се извършват по балансовата стойност на имотите. Въпреки дадените указания на жалбоподателя с разпореждането за насрочване на делото, доказателства за балансовата стойност на активите не е представена.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че възбраната върху имотите наложена в полза на КПКОНПИ е отменена, като независимо от представеното по делото определение на САС, вписване на тази отмяна няма, видно от представените след тази дата справки от Агенцията по вписванията.

Съгласно чл. 599, ал. 3 от ГПК, неписаните обстоятелства се смятат несъществуващи за третите добросъвестни лица.

Освен това, както се сочи и в решението на решаващия орган са налице вписани и възбрани в полза на търговска банка, а при липсата на актуални данни за балансовата стойност на имотите, не може да се прецени дали обезпеченията гарантират в пълен размер евентуалните публични задължения.

В същото време, за жалбоподателят продължава да съществува възможността по чл. 199 или чл. 214 от ДОПК да иска замяна на наложеното обезпечение или същото да бъде наложено само върху определени активи.

От друга страна, жалбоподателят в настоящото производство не доказва предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на предложените за установяване публични задължения. От страна на жалбоподателя не беше доказано, че наложените предварителни обезпечителни мерки ще спрат извършваната от него дейност, въпреки твърденията изложени в жалбата в тази насока.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, предвижда отмяна на наложеното обезпечение само при неизпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, но не и при нарушение на ал. 3 на чл. 121 от ДОПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

Само за пълнота следва да се отбележи, както основателно сочи процесуалния представител на ответника в представеното по делото писмено становище, че направеното за пръв път с жалбата по съдебен ред оспорване на Постановление изх. № С232225-023-0001418 от 29. 05. 2023 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., е недопустимо, тъй като същото не е било оспорено преди това по административен ред в законоустановения срок.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото

искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и същия касае само обезпечителни мерки, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 100 лева.
Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Ауто Мобайл“ АД, [населено място], срещу Решение № ПО-54 / 14. 06. 2023 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбите срещу Постановление изх. № С232225-023-0001429 /29. 05. 2023 г. и Постановление изх. № С232225-023-0001419 / 29. 05. 2023 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „Ауто Мобайл“ АД срещу Постановление изх. № С232225-023-0001418 от 29. 05. 2023 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „Ауто Мобайл“ АД, [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: